

РЕШЕНИЕ

№ 6072

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11169** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Н. Р., чрез адвокат Г. П. Т., срещу Решение № 4015 от 03.09.2024г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 1-ви състав, постановено по НАХД № 16667/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-021277 от 14.09.2023 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на касатора са наложени адм. наказания както следва:

1. е глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 119, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП);
2. глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
3. глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Искане се, съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като

отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – началник сектор при СДВР-отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява. В представени писмени бележки от 20.01.2025 г. /л. 16/, чрез проц. си представител юрк. П., излага подробни съображения за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 30.08.2023 г. на касатора е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата около 12:15 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. Д. Ц. към бул. С. шосе, управлява лек автомобил „М. Б 200“ с регистрационен номер СВ 1577 ТМ, като на кръстовището с ул. А. К. не спира и не пропуска, стъпилите и преминаващи по пешеходната пътека, пешеходци. Пътеката била обозначена със знак Д-17 и пътна маркировка М 8.1 - нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

На касатора е вменено и нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за това че на същото време и място управлява МПС, и като водач на МПС отказал проверка с техническо средство и при издаден талон за медицинско изследване не изпълнил предписанията му да се изследва за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му и употреба на наркотични вещества.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление

С оспореното решение, СРС, е потвърдил наказателно постановление (НП) 20-4332-018147 от 15.10.2020 г. на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца и за нарушение на за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 100 лева.

За да постанови решението си, решаващият съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Р. И. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и изготвена в хода на съдебното производство СМЕ. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило цитираните в НП разпоредби от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Така постановеното решение е валидно и допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП, като не спира и не пропуска, стъпилите и преминаващи по пешеходната пътека, пешеходци.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал.1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН са посочени и нормите, които са нарушени – чл. 174, ал.3 пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касатора е нарушил чл. 174, ал. 3, предл. 1 и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и тези хипотези са доказани от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. В конкретния случай безспорно се установява, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и наркотични вещества. АНО правилно е възприел фактичката обстановка и е наложил наказание на коректното правно основание - чл. 174, ал.3, пр. 1 и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

За пълнота следва да се отбележи, че изцяло се споделя изводът на решаващият състав на СРС във връзка със здравословното състояние на касатора, поради което не счита за нужно да ги преповтаря. Следва да се допълни, че фактът, че касатора е с трансплантиран черен дроб, не го освобождава от задължението да спазва закона и да се съобразява с правилата за движение по пътищата. Видно и от изготвената СМЕ, нищо не налага Р., да бъде третиран по различен начин от останалите участници/ водачи в движението, поради което възраженията му в тази връзка са голословни и недоказани.

С оглед горното, като е приел, че касаторът е осъществил състава на цитираните по-горе нарушения, първоинстанционния съд е приложил правилно материалния закон, като не е допуснал касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено

нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложените административни наказания. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Решаващият съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесните административни нарушения и определянето по размер на наложените санкции.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника, комуто се дължат разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН касаторът, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника, сума в размер на 100лв., определена на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4015 от 03.09.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, по нахд № 16667/2023 г.

ОСЪЖДА П. Н. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.